

Γράφει ο **Γιώργος Βασιλάτος**

Συναίνεση, επαναδιαπραγμάτευση, άρνηση, μνημόνια, τρόικες, ευρώ....

Τα έξωθεν αφεντικά, μας ζητούν απλά να μην αντιδράσουμε.

Για την υποδούλωσή μας, μας ζητούν να συναινέσουμε.

Δεν αρκεί να μην είσαι εναντίον μας, πρέπει να είσαι υπέρ μας.

Η τελευταία πράξη μεταξύ αφεντάδων και δούλων.

Η Ελλάδα, αλλά και η Κύπρος, αυτή τη στιγμή, είναι ό,τι ακριβώς και οι πολίτες της.

Χρεωμένη στις τράπεζες, εργαζόμενη εκτός συλλογικής σύμβασης, και με ανύπαρκτο συνδικαλισμό.

Θα κινδυνεύει το σπίτι της αν δεν έχει να πληρώσει τις δόσεις, θα εργάζεται με όρους που θα ορίζει η εκάστοτε επιχείρηση και θα έχει ανύπαρκτους πολιτικούς για να την προστατεύσουν.

Ίσως κι εμείς γι' αυτό δεν αντιδρούσαμε μέχρι τώρα. Η ζωή μας κάπως έτσι είναι διαμορφωμένη. Μας μοιάζει έτσι η Ελλάδα. Συνηθίζουμε στις προσβολές, στους εκβιασμούς, στο φόβο. Ανήμποροι να τα βάλουμε με τις τράπεζες, ανήμποροι να πατήσουμε πόδι στους εργοδότες που μας πίνουν το αίμα, ανήμποροι να ξεφτιλίσουμε τους εργατοπατέρες μας.

Και οι πολιτικοί που είχαμε επιλέξει, μέχρι πρότινος, για να καταλάβουν τις έδρες του Κοινοβουλίου, ο καθένας με το τρόπο του και τα σχέδιά του, δεν είναι τίποτα παραπάνω από αυτούς που ήδη ανατρέχουν χιλιάδες συμπατριώτες για να σώσουν τα άσωστα... Τραπεζικοί διαμεσολαβητές.

Η μόνη διαφορά, που διακρίνει τον απλό πατέρα που τα σκάτωσε στο σπίτι του και έβγαλε στο σφυρί τη ζωή των παιδιών του από εκείνους που υποθηκεύουν τη χώρα, είναι πως ο απλός πατέρας έχει μια αξιοπρέπεια και τον βλέπουμε να τρελαίνεται, να πηδάει από το μπαλκόνι, να ζητάει συγγνώμη και σίγουρα δεν αποκαλεί την οικογένειά του κοπρίτες...

Δεν έχετε άλλη λύση μας λένε. Πρέπει να συναινέσετε. Δεν είναι επιλογή σας να συμφωνήσετε ή όχι μαζί μας, δεν σας ρωτάμε, είστε υποχρεωμένοι να μας πληρώσετε. Οι νόμοι της αγοράς. Δεν φταίνε αυτοί αν εμείς αργήσαμε να καταλάβουμε πως δεν υπάρχουν κράτη πλέον, παρά μόνο αγορές. Δεν υπάρχουν νόμοι στις αγορές. Δεν υπάρχουν κλοπές. Δεν υπάρχουν απάτες. Δεν υπάρχουν χτυπήματα που απαγορεύονται. Είναι νόμιμο ό,τι έχει κέρδος. Είναι στόχος το κέρδος. Είναι τα πάντα το κέρδος. Υπάρχουν δανειστές δανειολήπτες. Κερδισμένοι και χαμένοι. Χρήσιμοι και άχρηστοι.

Σκεφθείτε πόσο χαμηλά θα πέσουμε, αν εκτός από τη συναίνεση προς την υποταγή μας, βρούμε σαν μόνη λύση να πλακωθούμε μεταξύ μας, αδύναμοι να τα βάλουμε με τους πραγματικούς υπαίτιους της κατάντιας μας. Θα είμαστε ακριβώς σαν τον πατέρα που ανήμπορος να τα βάλει με τους υπαίτιους του εξευτελισμού του, απλά συσσωρεύει νεύρα και γυρίζει σπίτι και πλακώνει όποιον βρίσκει μπροστά του στο ξύλο,.. τη γυναίκα του, τα παιδιά του...

Γιατί; Γιατί στη λούμπα του άσπρου και του μαύρου;;; Μια ζωή σ' αυτό το τόπο εκβιαστικά διλήμματα. Ή με τη δύση ή με την ανατολή. Η Καραμανλής ή τανκς. Ή Αντρέας ή δεξιά. Ή Ευρώπη ή Αλβανία. Ή Τρόικα ή χάος. Ή ευρώ ή δραχμή. Ή τάξη ή χάος.

Ανατροπή και ρήξη γαμώτο μου. Ανατροπή στο Ευρωενωσικό κατεστημένο των αφεντικών... Έλα στο δρόμο να γνωριστούμε... Θα είμαι κι εγώ εκεί...